

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 2. De æternitate ipsius Esse Dei, & quod solus sit ipse, qui est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

citatores obliuionis meæ, vt statim atque illas aspexero, memor sim, quòd sit Deus, à quo illæ & ego habemus, quòd simus: cui sit honor & gloria in æternum. Amen.

MEDITATIO II.
DE AETERNITATE DEI
& quod ipse sit solus
QVI est.

PUNCTVM I.

S. Thom. 1.
p. q. 3. a. 4.
q. 11.
q. 10. a.
2. q. 3.

Exod. 3. 14

PRIMÒ est considerandum, non solum esse certissimam veritatē, quòd sit DEVS, sed etiam, quòd idem necessariò sit, fuerit, & semper sit futurus, nam eius ESSENTIA est ESSE: ita enim interroganti Moyse Deum, quod esset eius nomen, respondit Deus, *EGO SVM QVI SVM: sic dices Filijs Israel QVI EST, misit me ad vos:* atque si illi dixisset, meum proprium nomen est ESSE QVI EST; & essentia est, ESSE SEMPER; vt non sit possibile desinere esse: sicut non est possibile, quod homo non sit rationalis, aut quod lapis non sit corpus.

I.
Ioan. 1. 1.

FUIT itaque Deus, antequam esset iste mundus, ita vt, si cogitatione fingerē, ante miliones millionum annorū præcessisse hunc mundum.

dum; ante omnes illos millones erat Deus, & semper fuit. Et ideo scriptura Deum appellat: *b antiquum dierum*; quia quidquid creatum est, nouum est, & recens; & ipse solus est adeo antiquus, vt eius Esse principium inueniri non possit.

DEINDE in eodem Esse permansit semper, absque vlla mutatione, sicut ipse per Malachiam dixit: *c Ego Dominus. & non mutor*; nec fenescō aut marcescō, sed semper in vno eodemq; Esse permaneo; ita liber à mutatione, vt nec eius vmbra me tangat: iuxta illud Sancti Iacobi: *d apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.*

ET in hoc eodem Esse, permanebit in æternum, per millones millionum annorum, ita, vt nec ipsa imaginatione, finis eorum fingi possit: vt propterea dixerit Dauid: *d Tu Domine idem ipse es, & anni tui non deficient*: & propterea *DEVS* & est, & vocatur æternus; cuius æternitas in eo consistit, quod eius Esse nec principium habuerit, nec finem habere possit, nec successionem aut mutationem aliquam: sed totum illud fuit, semper est, & erit, sicut fuit.

HINC magnos concipiam gaudij & laudis affectus, propter æternum hoc Esse Dei; & cantabo canticum illud Sanctorum quatuor animalium, qui dicebant: *f Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEVS omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. O Sancte Sanctorum, firme, stabilis, & immutabilis in*

In principio erat verbum; & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum.

b Dani. 7. 9.

II.

c Mala. 3. 6.

d Iacob. 1. 17

III.

e Psal. 101. 28.

f Apoc. 4. 8.

tuo Esse, quod totum est Sanctum; veni, & fac me cognoscere, quis sis, & æternum tuum Esse; ut anima mea luce tua illustrata, te laudet, glorificet, ac benedicat per totam tuam æternitatem.

HINC quoque intelligam, quàm sit res execranda propria voluntas, de qua S. Bernardus ait, quòd quantum in se est, vellet occidere & destruere Deum, & ut Deus desineret esse; & non esset, qualis est; ne ipse scelera, aut nosceret, aut castigare posset: quam demerentiam opere ipso protestantur peccatores, qui propriæ voluntati se dedunt, quæ Deo est contraria, Quorum vicem debeo dolere, & flere, quòd & ego in talem demerentiam aliquando inciderim; contra vero gaudebo, quòd Deus tale Esse habeat, ut nullus possit illud dissolvere, aut imminuere, aut quidquam subtrahere eius, quod ipse sapientia, & omnipotentia possidet: quia totum quod habet, æternum est, & immutabile, sicut ipse Esse.

PUNCTVM II.

DEINDE considerandum, ita de Essentia Dei esse, quòd sit *qui est*, ut nulli alteri, præter ipsum Deum, id possit conuenire; quia solus Deus habet Esse à seipso, & reliqua omnia accipiunt ab ipso, quòd finitudo ideoque ipse est principium absque principio, à quo omnia in suo esse dependent, & ipse à nullo. Et propterea dixit Apostolus, quod *a solus Deus habet immortalitatem*: quia solus ipse

a 1. Tim. 6.
16.

ipse ex natura sua habet, non posse mori, aut
desinere esse: cetera omnia, etiam ipsum cœ-
lum, Sol, Luna, & Stellæ, imò & Angeli ipsi,
ex se ipsis non habent esse: sed potius subiecti
sunt mutationi, ut possint non esse; & ex seip-
sis, sunt quasi res inanis, & vacua ab esse, iuxta
illud Apostoli: *b vanitati enim creatura sub-*
iecta est, & c sicut vestimentum omnes veteras-
cerent; & d si Deus auerteret faciem suam, om-
nes turbarentur; & si auferret spiritum eorum
deficerent, & in puluerem suum reuerterentur:
nisi Deus semper illis daret esse, & illud con-
seruaret.

b Rom. 8. 20.
c Psal. 103.
29.
d Psal. 101.
27.

Ex hac veritate benè perpensa, deducam
præcipuum spirituales vitæ fundamentum.
huic enim veritati innititur profunda humi-
litas, quam in Dei conspectu habere debemus;
quam habent etiam Angeli, & Spiritus omnes
beati, & habuit sacratissima Virgo Domina
nostra, imò & ipsa Christi Domini nostri ani-
ma; ideoque æquum est, eandem ut ego pro-
curem; expendens quòd, ut solus Deus est, qui
est; ita ego sum, qui non sum: quia ex me ipso
non habeo esse, neque habere possum, nisi ab
ipso Deo: & ipso se subtrahente à dando mihi
esse, ego conuertar in nihilum, & sicut Deus
dixit Adamo: *e puluis es, & in puluerem re-*
uerteris, quia ex terra factus, in eam erat con-
uertendus; ita intelligam, proportionem qua-
dam dici mihi à Deo, nihil es, & in nihilum
conuerteris; quia ex nihilo sum factus, & ex
me ipso sum nihil; & nisi Deus esse, quod mihi
dedit,

c Gen. 3. 19.

dedit, conseruaret, statim conuerterer in nihilum: quamuis ex ipsius voluntate, esse animæ meæ nunquam sit in nihilum conuertendum.

f Psal. 38. 6.

QVOD si sum nihil in Esse, quod est fundamentum reliquarum perfectionum, idem erit de illis. Quare ex meipso & natura mea, nec Esse habeo, nec scire, nec posse, nec operari, nec motum vllum; nec habeo stabilitatem aut firmitatem in vlla re mea, sed omnia subiecta sunt vanitati & mutationi, & finis erit omnium mors, & non esse, nisi Deus illa conseruet, & propterea dixit Dauid: *f mensurabiles posuisti dies meos, & substantia mea tanquam nihilum ante te.* Substantiam vocat totum suum esse, potentias, & virtutes suas, firmitatem, & fortitudinem, quæ resplendent in rebus omnibus, quas intus & extra se possidet; quia id totum ex se est nihil in conspectu Dei, sine quo, nec Esse quidem habet.

SVpra hoc itaque nihilum, quod ex me habeo, & supra esse Essentiale, quod Deus ex se ipso habet, erigendi sunt omnes affectus vitæ spiritualis, quidam erga Deum, amando illum tanquam principium mei esse, eundem reuerendo, ob singularem quam ex seipso habet excellentiam; collocando in eum spem meam, tanquam in auctorem omnis virtutis & constantiæ, in ea illum laudando, gratiasque agendo, quod mihi det esse; & reliquos affectus exercendo resignationis, subie

tionis,

ctiois, & obedientiæ, qui tanto Deo debentur. Alij affectus erunt aduersus me, me ipsum contemnendo, eò quòd nihil sim; diffidendo meis viribus, nihil illis tribuendo; & si quid boni aut in me erit, aut ego fecerim, non mihi illud arrogando; sed gloriam Deo pro omnibus reddendo: & omnes motus superbiæ, arrogantia, & inanis gloriæ, in abyſſo ipsius nihili submergendo. O DEVS æterne, cuius Essentia, modo ad eò singulari est, quòd sis; gaudeo quòd sis solus QVI ES, & quod nulla res habeat esse, nisi à te. Clarifica, Domine, oculos animæ meæ, vt agnoscam illud Esse, quod tu habes per tuam Essentiam; & illud nõ esse, quod ego habeo ex me ipso: vt supra duplicem hanc cognitionem, tanquam supra duplicem polum firmum & immutabilem, moueatur rota vitæ meæ, donec perueniam ad sempiternam vitam, vbi te videam & fruor, particeps factus æternitatis tuæ. Amen.

PUNCTVM III.

DENIQUE est considerandum, quòd Essentia DEI sit Esse, qui est; quia simplicissimum eius Esse, absque vlla additione & compositione, sed summa identitate, claudit, absque vlla limitatione, vniuersas perfectiones rerum omnium, quæ habent esse, idque modo quodam eminentissimo; & alias perfectiones infinitè maiores & excellentiores, quàm mente possimus assequi,

alsai. 40. 15.

assequi, ita ut omnes res creatæ, & quæ creati
possunt, si cum ipso comparentur, tanquam
nihil sint, & quasi non essent, aut esse non ha-
berent. Quamobrem dixit Isaias: a gentes
quasi stillam situlæ, & quasi momentum stateræ,
reputatas esse coram Deo; ac denique in eius
conspectu sunt, quasi non essent, & sicut ni-
hil. Ex quo magnam concipiam opinionem
sublimitatis & Maiestatis ipsius Esse Dei, in
cuius conspectu res, quæ alioqui habent esse
adeo nobile, ita obscuratæ iaceant, quasi non
sint. Quod adhuc fusius expendetur, Meditatio-
ne quarta & reliquis.

SIMILITER ex eo conficitur, quàm parvum
hoc nomine facere debeam res omnes crea-
tas, eas præcipuè aspectabiles, quæ meum cor
ad se rapiunt; siquidem omnes illæ, in Divino
conspectu, sunt quasi aquæ stillæ, ut potè quæ
sitim meam extinguere nequeant, nec mini-
mam desiderij mei partem explere; maximè
cùm sint mutabiles sicut momentum stateræ,
quod facillimè ad utramvis partem inclinat,
quocumque addito, vel subtracto pondere ab
alterutra parte. O DEVS æternæ, cuius pro-
prium nomen est, QUI EST, gaudeo de subli-
mitate huius nominis, quod est tibi adeo pro-
prium, ut impossibile sit alicui alteri conue-
nire, quàm tibi. O nomen venerandum, no-
men ineffabile absconditum, & ignotum Abra-
hamo, Isaac & Iacob, manifestatum verò ma-
gno illi Moyse, in signum singularis amoris.
Aperi mihi, Deus meus, inæstimabiles huius
nomi-

b Exod. 6. 3.

nominis diuitias, vt te reuerear, adorem, diligam, & seruiam; sicut Dominus supremi huius Esse meretur. O Anima mea, si solus Deus est. QVI EST, amplectens omnem perfectionem eius quod est ESSE: cur te non illi cōiungis, vt Esse tuum obtineat nobilitatem & firmitatem cum esse illius? cur te effundis ad creaturas, quæ ipso Esse sunt vacuæ: siquidem non possunt dare tibi, quod desideras, cum ipsæ illud non habeant? Ex nunc, Deus æterne, quidquid creatum est, *c detrimentum existimabo, & arbitrabor vt stercora*, vt vanitatem, vt nihilum; vt tibi coniungar, & te *lucrificiam*, vt te diligam, tibi seruiam in æternum, Amen.

Phil. 3. 8.

MEDITATIO III.

DE INFINITATE ET INCOMPREHENSIBILITATE IPSIUS ESSE DEI.

V tutus sit aditus ad cognitionem Magnalium ipsius Esse Dei, ne in illis submergamur, necesse est cognoscere, illud esse infinitum & incomprehensibile; & pertinere ad eiusmæ magnitudinem, quod nullus alius, qui sit minor ipso, possit comprehendere quidquid ipse habet. Ad cuius rei intelli-

S. Thom. 1. p. 7. a. 1. & q. 12. a. 7

11

VI. Part. Med. c gentiam